

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyně JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobkyně: JUDr. E. H.

proti
žalovanému: Magistrát města Ostravy
sídlem Prokešovo náměstí 1803/8, 729 30 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2022 č. j. SMO/754784/22/ÚPaSŘ/
Lár, ve věci povolení stavby,

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 11. 11. 2022 č. j. SMO/754784/22/ÚPaSŘ/ Lár se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobkynino odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městského

Shodu s prvopisem potvrzuje

obvodu Moravská Ostrava a Přívoz ze dne 21. 6. 2022 č. j. MOaP/057437/22/OSŘP1/Sin, jímž byla na žádosti ALKI spol. s r. o. povolena stavba „*Revitalizace polyfunkčního bytového domu č. p. X, II. a III. etapa*“.

2. Žalobkyně namítá, že jakkoli v průběhu celého správního řízení namítala narušení pohody bydlení umístěním parkoviště pro 19 automobilů s přístupovou cestou, která neumožní bezpečný přístup ke vchodovým dveřím obytných částí domu, kde bude dopravou znečištěna omítka, příp. poškozeny zdi domu, navíc přímo pod okny ložnic a dětských pokojů orientovaných na tuto stranu pro nižší hladinu hluku, prachu, zplodin a vibrací, správní orgány tuto její námitku nevypořádaly.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Má za to, že se správní orgány s žalobkyninými námitkami vypořádaly, když součástí projektové dokumentace je i hluková studie, podle níž provozem nebudou porušovány povinnosti plynoucí z § 30 zákona o ochraně veřejného zdraví ve spojení s limity dle § 12 nař. vl. č. 272/2011 Sb., s ohledem na množství vozidel lze faktor prostředí představující potenciální zvýšení polétavých částic a prachu považovat za nevýznamný. Odborné vyjádření poskytla i krajská hygienická stanice, která uvedla, že dominantním zdrojem hluku je automobilová doprava na ul. Vítkovická a na ul. 28. října, přičemž navržená kapacita parkoviště je natolik malá, že z hlediska ochrany veřejného zdraví před hlukem s ohledem na již se vyskytující zdroje hluku nelze tento záměr považovat za významný zdroj hluku. Ze závazného stanoviska orgánu ochrany ovzduší bylo konstatováno, že nedojde ani k dotčení zájmů chráněných zákonem o ochraně ovzduší. Stavební orgány pak mají za to, že s ohledem na míru stávajících imisí nelze vybudování parkovací plochy s příjezdem po stávající veřejně přístupné komunikaci považovat za významné ovlivnění pohody bydlení, které by překročilo míru přiměřenou poměrům v dané lokalitě. Příjezd po stávající komunikaci z ul. Na Široké je omezen dopravním značením „*Obytná zóna*“, kterou lze užívat jako příjezd ke stavbě. V takové zóně smí řidič je max. rychlostí 20 km/h, přičemž musí dbát zvýšené ohleduplnosti vůči chodcům, které nesmí ohrozit. Chodci ovšem musí umožnit vozidlům jízdu, což platí i pro děti hrající si v obytné zóně. Nelze předjímat, že při užívání pozemní komunikace bude docházet k porušením povinností účastníků silničního provozu.
4. Stavebník byl o probíhajícím řízení vyrozuměn dne 7. 8. 2023 (č. l. 39 soudního spisu), avšak k řízení se jako osoba zúčastněná na řízení nepřipojil.
5. Jako osoby zúčastněné na řízení se nepřipojili ani jiní účastníci správního řízení, kteří byli o probíhajícím řízení vyrozuměni veřejnou vyhláškou (č. l. 43 – 44 soudního spisu).
6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobkyně již v řízení před správním orgánem I. stupně namítala, že „*Pokud příjezdová cesta k parkovacím místům pro 19 vozidel a ke garáži povede navrhovaným způsobem, pak nebude umožněn bezpečný přístup k vchodovým dveřím dotčeného panelového domu vlastníkům bytových i nebytových jednotek v předmětném panelovém domě. Podotýkám, že se jedná o jediný přístup a jde o jedinou bezpečnou cestu k panelovému domu na ul. Z., dlouhodobě veřejně užívanou. Kromě toho nebude umožněn ani bezpečný průchod chodcům, kteří tudy procházejí. Průchod mezi panelovým domem na ul. Z.*

a panelovým domem na ul. P. navazuje z jedné strany na ulici N. Š. a z druhé na ulici V. a denně je tento průchod využíván ve velké míře chodci, kteří směřují ke Kauflandu, na tramvaj, na autobusové nádraží a opačně. Hrozí nebezpečí sražení, příp. usmrcení chodců příjezdějíci i odjíždějíci vozidly. Při vyhýbání se jednoho vozidla druhému, případně pokud se bude vozidlo vyhýbat chodcům může dojít k poškození chodníku přímo u domu, ke znečištění fasády domu, když vozidlo po dešti najede do kaluže, případně k poškození zdi panelového domu. Navíc tato příjezdová cesta nebude splňovat ani technické normy pro provoz vozidel a dojde také k narušení architektonického charakteru zástavby. (...) Průjezd vozidel přímo pod okny panelového domu na ul. Zelené bude mít negativní vliv na zdraví lidí žijících v tomto domě. Zrovna na této straně panelového domu jsou obytné místnosti sloužící jako ložnice a dětské pokoje, které na tuto stranu byly situovány proto, neboť z druhé strany je hluk od rušné ulice 28. října. S ohledem na skutečnost, že vozidla budou po příjezdové cestě k parkovacím místům a garáži nepochybně jezdit i v noční dobu, bude docházet také k rušení nočního klidu, což povede k podávání oznámení a řešení sporů v přestupkovém řízení. Mám za to, že budou výrazně dotčena má vlastnická práva, neboť dojde k citelnému zásahu do pohody bydlení v panelovém domě na ul. Z., zejména z důvodů vzniklého hluku, prašnosti, jedovatých výfukových zplodin a vibrací, které budou způsobovat projíždějící vozidla.“

8. *Žalobkyně měla za to, že se správní orgán I. stupně s těmito jejími námitkami nepořádal, proto proti jeho rozhodnutí podala odvolání, v němž uvedla: „Podstatou vznesených námitek byla snaha domoci se posouzení dopadů možné negativní změny v místě bydlení v důsledku uvažovaných stavebních úprav sousední nemovitosti. Stavební úřad je povinen tyto námitky posoudit v rámci přezkumu souladu stavby s obecnými požadavky na výstavbu. Předně je nutno uvést, že stavební úřad se ve svém rozhodnutí vůbec nevypořádal s mou námitkou, že pokud budou po příjezdové cestě k parkovacím místům a garáži denně v denní i noční dobu jezdit přímo pod okny panelového domu na ul. Z., osobní vozidla nepochybně dojde z důvodu vzniklého hluku, prašnosti, jedovatých výfukových zplodin a vibrací, které budou způsobovat projíždějící vozidla, ke snížení hodnoty nemovitostí dotčených vlastníků bytových jednotek v předmětném panelovém domě (...) Stavební úřad v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že veřejně přístupná komunikace na pozemku parc. č. 2727/12 v katastrálním území Moravská Ostrava, navržená jako příjezd ke stavbě, je stávající a je běžně užívána motorovými vozidly, provoz na této pozemní komunikaci je omezen dopravním značením »Obytná zóna«. Dle stavebního úřadu je stavebník oprávněn výše uvedenou pozemní komunikaci užívat jako příjezd ke své stavbě. K výše uvedenému uvádím, že obytná zóna je ulice vytvořená s ohledem na zájmy chodců a cyklistů, je navržena jako prostor sociální interakce či dětských her. V obytné zóně smějí chodci užívat pozemní komunikaci v celé její šířce a jsou dovoleny hry dětí. Vzhledem ke klidnému charakteru a umístění předmětné komunikace je tato využívána převážně chodci. Zvýšením dopravní intenzity na této příjezdové komunikaci brozí kolize chodců s automobilovou dopravou. Navíc v daném případě příjezdová komunikace, která ani nemá jízdní pruhy, končí před vchodem do panelového domu na ul. Z. č.p. 28 (k dalším vchodům již příjezd není možný – betonové květináče). Dále se tedy již jedná o pěší zónu (průchod) mezi panelovým domem na ul. Z. a panelovým domem na ul. P., který navazuje z druhé strany na ul. V. a je denně využíván ve velké míře chodci, kteří směřují ke Kauflandu, na tramvaj, na autobusové nádraží a opačně. Dále tento průchod slouží chodcům, kteří směřují od tramvajové zastávky a od parkoviště před Domem kultury. Hrozí nebezpečí sražení, příp. usmrcení chodců příjezdějíci a odjíždějíci vozidly.“*
9. *Tuto argumentaci vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí tak, že příjezd k parkovacím místům je řešen po stávající místní komunikaci z ulice N. Š., která je běžně*

užívána motorovými vozidly, přičemž provoz na této komunikaci je omezen dopravním značením „Obytná zóna“. Dohlížet na dodržování práv a povinností účastníků provozu na pozemní komunikaci je oprávněna Policie ČR. Obecně pak nelze uplatňovat ničím nepodložené domněnky směřující vůči budoucímu užívání stavby, a to vůči uživatelům, kteří budou příjezdovou komunikaci užívat jako příjezd k parkovacím stáním, s předpokladem, že z jejich strany dojde k porušení jejich povinností jako účastníků silničního provozu. Stavební úřad se zabýval intenzitou narušení jednotlivých činitelů a jejich důsledky, a to zejména u hluku, prašnosti, jedovatých výfukových zplodin a vibrací způsobených projíždějícími vozidly. Součástí předložené projektové dokumentace je hluková studie, z níž vyplývá, že provozem vozidel souvisejícím s užíváním stavby nebudou porušovány povinnosti vyplývající z ust. § 30 zákona o ochraně veřejného zdraví, ve spojení s limity dle § 12 nař. vl. č. 272/2011 Sb. Navíc výpočetní model byl v rámci studie dostatečně naddimenzován a reálně lze očekávat nižší obrátkovost vozidel, než bylo ve studii uvažováno, a tím i nižší intenzity provozu na předmětné komunikaci. V závěru hlukové studie je uvedeno, že s ohledem na množství vozidel souvisejících s provozem stavby lze faktor prostředí představující potenciální zvýšení polétavých částic a prachu považovat za nevýznamný. Krajská hygienická stanice uvedla, že dominantním zdrojem hluku v předmětné lokalitě byla identifikována automobilová doprava na pozemní komunikaci ul. Vítkovická a

ul. 28. října. Podle vyjádření KHS MSK je navržená kapacita parkoviště natolik malá, že z hlediska ochrany veřejného zdraví před hlukem s ohledem na již vyskytující se zdroje hluku nelze tento záměr považovat za významný zdroj hluku. K namítaným imisím prachu a výfukových zplodin stavební úřad uvedl, že ze závazného stanoviska dotčeného orgánu na úseku ochrany ovzduší nevyplynuly žádné požadavky či připomínky, naopak bylo konstatováno, že provedením navrhované stavby nedojde k dotčení zájmů chráněných zákonem o ochraně ovzduší. Stavební úřad dále uvedl, že předmětná stavba se nachází v centru města Ostravy a tudíž s ohledem na míru stávajících imisí v této lokalitě ovlivňujících pohodu bydlení má za to, že vybudováním parkovací plochy ve spojovací části polyfunkčního domu s příjezdem po stávající veřejně přístupné komunikaci z ulice N. Š. a s tím související imise ovlivňující pohodu bydlení nelze považovat za významné ovlivnění pohody bydlení, které by překročilo míru přiměřenou poměrům v dané lokalitě. Odvolací orgán konstatuje, že i s touto námitkou se stavební úřad dostatečně vypořádal a odvolací orgán s jeho závěrem souhlasí.

Příjezd k parkovacím místům je skutečně řešen po stávající místní komunikaci z ulice Na Široké (jak uvedl stavební úřad), která je běžně užívána motorovými vozidly, přičemž provoz na této komunikaci je pouze omezen dopravním značením „Obytná zóna“, což je komunikace se smíšeným provozem specifikovaná v zákoně o silničním provozu, která od sebe neodděluje pěší, cyklistickou ani motorovou dopravu. Z uvedeného vyplývá, že žadatel je oprávněn tuto komunikaci užívat jako příjezd ke stavbě. Užívání pozemní komunikace chodci a motorovými vozidly obecně upravuje zákon o provozu na pozemních komunikacích, který mimo jiné upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích a pravidla provozu na pozemních komunikacích., přičemž dohlížet na dodržování práv a povinností účastníků provozu na pozemní komunikaci je oprávněna Policie ČR. Nelze předjímat, že při užívání předmětné komunikace jako příjezdu k nově navrženým parkovacím místům bude docházet k porušování povinností účastníků silničního provozu.

10. Podle § 89 odst. 6 i podle § 114 odst. 3 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stav. zák.“), námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti.
11. Podle § 20 odst. 1 vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s cíli a úkoly územního plánování a s ohledem na souvislosti a charakter území je obecným požadavkem takové vymezení pozemků, stanovování podmínek jejich využívání a umísťování staveb na nich, které nezhoršuje **kvalitu prostředí** a hodnotu území.
12. Jak zdůrazňuje dosavadní judikatura, termín „*kvalita prostředí*“ umožňuje posouzení veškerých parametrů relevantních z hlediska užívání okolních staveb, a to zcela **komplexním způsobem** (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2014 č. j. 45 A 59/2012-67. Nelze vycházet z toho, že pokud jsou dodrženy obecně závazné limity přípustného zhoršení jednotlivých složek působících na zdraví a životní prostředí, nedojde ke zhoršení kvality prostředí. Kvalitou bydlení je totiž **souhrn** činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, kdy každý činitel či vliv nelze posuzovat jen samostatně, ale všechny činitele a vlivy musí být posouzeny též ve vzájemných souvislostech. Správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě narušena kvalita prostředí, nemůže abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob. Požadavky na kvalitu prostředí ovšem nelze absolutizovat, neboť určité zatížení způsobuje každá stavba a po vlastních okolních staveb lze spravedlivé požadovat, aby takovéto zatížení snášeli, je-li přiměřené poměrům.
13. Správní orgány se ovšem v nyní posuzovaném případě omezily na dodržení stanovených normativů jednotlivých složek ovlivňujících kvalitu prostředí, aniž by posoudily kvalitu bydlení jako takovou. Jednak vůbec nezhodnotily vliv hluku a jiných emisí motorových vozidel na kvalitu prostředí v ložnicích a dětských pokojích orientovaných logicky na druhou stranu, než je ul. 28. října (omezily se na konstatování, že příspěvek k hluku bude minimální s ohledem na hluk z ul. V. a ul. X), především však vůbec nevyhodnotily vliv namítaného bezprostředního průjezdu vozidel před vchody do bytových částí domu, a to právě po přístupu k těmto vchodům (aniž by se zabývaly např. rizikem vybíhání dětí ze dveří domu přímo před projíždějící vozidla, omezily se na popis regulace představované dopravní značkou „Obytná zóna“). Jednotlivé složky kvality prostředí přitom navíc hodnotily samostatně, aniž by provedly jejich hodnocení ve vzájemné souvislosti, a to i přes uplatněné námitky žalobkyně.
14. Napadené rozhodnutí je tak zatíženo nepřezkoumatelností a soudu nepřísluší činit podobné úvahy a závěry jako prvním, aniž by k tomu nejdříve přistoupil některý ze správních orgánů. Proto krajský soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm jsou správní orgány vázány právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně byla v řízení procesně úspěšná a vzniklo jí tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně tvoří:
 - a) zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč

- b) náklady právního zastoupení advokátem
-) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč bez DPH / úkon při těchto úkonech právní služby: § 7, § 9 odst. 4 písm. d)
 - 1) příprava a převzetí věci § 12 odst. 4
 - 2) sepsání žaloby vyhl. č. 177/1996 Sb. 6 200 Kč
 -) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč bez DPH / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. ▫) § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. 600 Kč
- Celkem* 9 800 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení tuto částku. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Ostrava 15. února 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu